

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2S/91/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1018200878
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jeannette Hajdinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1018200878.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jeannette Hajdinovej a členov senátu JUDr. Vlastimila Pavlíkovského a JUDr. Michala Dzurdzika, PhD., v právnej veci žalobcu: Bc. Erik I., narodený XX.X.XXXX, bytom v L. XX, zastúpeného advokátom JUDr. Andrejom Garom, so sídlom v Bratislave, Štefánikova 14, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Pribinova 2, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SPOU-PO-PK-5/2018 zo dňa 5.4.2018 a o návrhu žalobcu na prerušenie konania, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave návrh žalobcu na prerušenie konania **z a m i e t a** .
Krajský súd v Bratislave žalobu **z a m i e t a** .
Žalovanému sa právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

odôvodnenie:

I. Priebeh administratívneho konania

1. Disciplinárnym rozkazom riaditeľa Krajského dopravného inšpektorátu Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave (ďalej aj len KR PZ v Bratislave) č. 1 zo dňa 8.10.2016 bolo žalobcovi uložené disciplinárne opatrenie zníženie služobného platu o 10% na dobu tri mesiace a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu šiestich mesiacov podľa § 53 ods. 1 písm. b/ a písm. d/ zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 73/1998 Z.z.) za disciplinárne previnenie podľa § 52 ods. 2 citovaného zákona za konanie, ktoré vykazuje znaky priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. g/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 372/1990 Zb.), ktorého sa dopustil porušením § 16 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 8/2009 Z.z.) tým, že dňa 9.5.2016 v čase o 19.45 hod. na štátnej ceste č. II/583A v katastri obce Teplička nad Váhom, okres Žilina, viedol osobné motorové vozidlo továrenskej značky M. R8 U. EČ IN MP XXXX v smere od Žiliny na Terchovú, kde na mokrej vozovke neprispôobil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať, a nejazdil takou rýchlosťou, aby bol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú má rozhľad, následkom čoho neskoro zareagoval na pred ním idúce nákladné motorové vozidlo továrenskej značky Volvo EČ XAZXXXX, vodiča S. S., ktorý prechádzal z priebežného jazdného pruhu do odbočovacieho jazdného pruhu vľavo smerom k závodu KIA, následkom čoho došlo k nárazu ľavej prednej časti vozidla Audi R8 Coupé do pravej zadnej časti vozidla Volvo. Vozidlo Audi R8 Coupé bolo v dôsledku nárazu následne odrazené do zvodidiel po pravej strane cesty. K zraneniu osôb nedošlo, alkohol nebol zistený, pri dopravnej nehode došlo k odhadovanej škode na vozidlách vo výške XXX.XXX,- €.

KR PZ v Bratislave rozhodnutím č. KRPZ-BA-VO-20/2016-PK zo dňa 15.12.2016 zamietlo odvolanie žalobcu a potvrdilo disciplinárny rozkaz č. 1 zo dňa 8.10.2016 ako vecne a právne správny.

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 1S/45/2017-85 zo dňa 18.4.2019 zrušil rozhodnutia orgánov verejnej správy oboch stupňov ako nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov v časti uloženej sankcie a vo výške spôsobenej škody (hoci krajský súd súhlasil so žalovaným, že výška škody nemá na skutkovú podstatu priestupku vplyv). Krajský súd v Bratislave pred meritórnym rozhodnutím zamietol návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe.

2. Personálnym rozkazom generálneho tajomníka služobného úradu Ministerstva vnútra SR č. 56 zo dňa 11.9.2017 bol žalobca prepustený zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka Policajného zboru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. a jeho služobný pomer sa skončil dňom doručenia rozhodnutia, t.j. dňa 12.9.2017 o 11.12 hod. Dôvodom na prepustenie bola skutočnosť, že žalobca dňa 28.3.2017 v čase mimo výkonu štátnej služby viedol osobné motorové vozidlo značky Audi A6, hnedej farby, EČ: XZX XXXX, po ceste č. II/XXX, kde bol v čase o 16.57 hod. na odstavnej ploche cesty č. II/520 na hranici okresov Čadca a Námestovo zastavený a kontrolovaný hliadkou pohotovostnej motorizovanej jednotky, ktorej sa preukázal prednou stranou služobného preukazu príslušníka PZ. Po vyzvaní na predloženie dokladov potrebných na vedenie a prevádzku motorového vozidla nepredložil hliadke svoje doklady, ale predložil doklady svojho brata Igora I., a to občiansky preukaz č. D a vodičský preukaz č. D Žalobca viedol osobné motorové vozidlo aj napriek tomu, že disciplinárnym rozkazom riaditeľa Krajského dopravného inšpektorátu KR PZ v Bratislave č. 1/2016 zo dňa 3.10.2016 mu bolo uložené disciplinárne opatrenie - zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu šiestich mesiacov.

Dvaja príslušníci PMJ OPP KR PZ v Žiline dňa 28.3.2017 od 6.00 hod. do 18.00 hod. vykonávali hliadkovú službu v služobnom obvode OO PZ Zákamenné. V čase o 16.57 hod. na odstavnej ploche cesty č. II/520 zákonným a predpísaným spôsobom zastavili osobné motorové vozidlo značky Audi A6, hnedej farby, EČ: XZX XXXX; vo vozidle sa nachádzal len vodič - žalobca, ktorého vyzvali na predloženie dokladov na vedenie a prevádzku vozidla. Vodič sa preukázal prednou stranou služobného preukazu príslušníka PZ a uviedol, že je ich kolega, pracuje na Krajskom dopravnom inšpektoráte v Bratislave a ponáhľal sa do služby so začiatkom o 20.00 hod. Na výzvu, aby predložil doklad totožnosti, žalobca predložil občiansky preukaz a vodičský preukaz oba na meno F. I.. Príslušník PMJ žalobcu vyzval, aby vystúpil z motorového vozidla a išiel s nimi pred vozidlo. Počas tohto úkonu sa na miesto dostavili príslušníci inšpekcie Ministerstva vnútra SR, ktorí sa žalobcovi preukázali služobnými preukazmi a následne im boli predložené doklady, ktorými sa preukázal žalobca. Na to dali žalobcovi k nahliadnutiu fotografiu s otázkou, či je na fotografii on. Žalobca uviedol, že na fotografii nie je on, ale jeho brat D. I. a trval na tom, že sa volá F. I.. Keďže z predloženej fotografie bolo jasné, že vodičom zastaveného vozidla je tá istá osoba, ako na fotografii, a to D. I. (žalobca), ktorý má uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá a ním predložené doklady nie sú jeho, bol žalobca obmedzený na osobnej slobode podľa § 85 ods. 1 Trestného poriadku a následne bol predvedený na oddelenie inšpekčnej služby v Žiline. Na oddelení inšpekčnej služby v Žiline žalobcu opoznali jeho nadriadení z Bratislavy S. G. a K. X.. Starší referent pre riadenie referentov OCD OVS KDI KR PZ v G. S. O. telefonicky informoval, že žalobca nenastúpil bez oznámenia dôvodu do nočnej služby dňa 28.3.2017 v čase od 20.00 hod. do 29.3.2017 do 8.00 hod.

Prvostupňový orgán verejnej správy dospel k záveru, že žalobca svojím konaním porušil služobnú prísahu zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere príslušníka Policajného zboru by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Žalobca odmietol v personálnom konaní prevziať písomnú výzvu na vyjadrenie sa k veci.

Zvlášť hrubé porušenie služobnej povinnosti spočíva v tom, že žalobca nebol čestným a disciplinovaným príslušníkom PZ a neriadil sa zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, keď preukázateľne riadil osobné motorové vozidlo v čase, keď mu bol disciplinárnym rozkazom uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá. Hliadke PMJ KR PZ v Žiline, ktorou bol zastavený a kontrolovaný, sa preukázal okrem služobného preukazu príslušníka PZ aj dokladmi evidovanými na meno jeho brata F. I.. Po obmedzení osobnej slobody podľa § 85 ods. 1 Trestného poriadku príslušníkmi inšpekcie Ministerstva vnútra SR až do príchodu svojich nadriadených, ktorí potvrdili, že ide o žalobcu D. I., popieral svoju totožnosť a tvrdil, že sa volá F. I.. Svojím protiprávnym konaním porušil § 4 ods. 1 písm. b/ zákona č. 8/2009 Z.z., podľa ktorého je vodič

povinný mať pri sebe doklady predpísané týmto zákonom alebo osobitným predpisom, a § 4 ods. 2 písm. b/ zákona č. 8/2009 Z.z., podľa ktorého vodič nesmie viesť motorové vozidlo akejkoľvek skupiny počas trvania trestu zákazu činnosti spočívajúceho v zákaze vedenia motorových vozidiel alebo počas trvania sankcie zákazu činnosti spočívajúceho v zákaze vedenia motorových vozidiel. Ďalej porušil čl. 1 prílohy k nariadeniu ministra vnútra SR č. 3/2002 o etickom kódexe príslušníka PZ, podľa ktorého príslušník PZ pri výkone služby i mimo služby koná v súlade s Ústavou SR, všeobecne záväznými právnymi predpismi a internými aktmi riadenia Ministerstva vnútra SR, ako aj s Európskym kódexom policajnej etiky a rešpektuje ľudské práva a slobody. Žalobca sa neriadil § 47 zákona č. 73/1998 Z.z., porušil § 48 ods. 3 písm. a/, písm. g/ a písm. h/ citovaného zákona.

Ponechanie žalobcu v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, najmä záujmu na dôslednom dodržiavaní služobnej disciplíny všetkými príslušníkmi PZ, na ich čestnosti, ochrane práv, zdravia a majetku občanov aj štátu a na upevňovaní dôvery občanov v PZ, nakoľko požiadavka zodpovedného prístupu príslušníka PZ k rešpektovaniu právnych predpisov vyplýva z jeho účasti na plnení funkcií štátu. Je nezlučiteľné s dôležitými záujmami štátnej služby, aby v služobnom pomere príslušníka PZ zotrval policajt, ktorý takýmto konaním ohrozuje vážnosť PZ a dôveru v tento zbor. Pri posudzovaní tejto podmienky boli zohľadnené predchádzajúce výsledky služobnej činnosti žalobcu ako aj pôsobenia konania žalobcu na ostatných príslušníkov PZ a na ďalšie plnenie ich povinností. Žalobca dosahoval priemerné výsledky v oblasti sledovaných kritérií hodnotenia štátnej služby. Znalosť interných predpisov ako aj výkon štátnej služby je uňho na primeranej úrovni; žalobca nebol disciplinárne odmenený, disciplinárne opatrenia mu boli uložené štyri.

Odborový orgán súhlasil s prepustením žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ a nemal k nemu žiadne pripomienky, námietky a odporúčal ho realizovať.

Žalobca mal možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia a namietal nepravdivosť tvrdení hliadky PMJ aj jeho nadriadených. Napadol nezákonnosť sekcie kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra SR, pretože jeho údajne nezákonné konanie bolo odhalené príslušníkmi tejto služby.

3. Žalovaný rozhodnutím č. SPOU-PO-PK-5/2018 zo dňa 5.4.2018 zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil personálny rozkaz č. XX zo dňa 11.9.2017. Uviedol, že dôsledným vyhodnotením všetkých vo veci zadovaných dôkazov jednotlivo aj v ich vzájomných súvislostiach bez ohľadu na to, či svedčia v prospech alebo v neprospech žalobcu, dospel nadriadený žalobcu k odôvodnenému záveru, že žalobca svojím konaním porušil služobnú prísahu zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, pretože nebol čestným a disciplinovaným príslušníkom PZ, keď preukázateľne riadil motorové vozidlo v čase, keď mu bol disciplinárnym rozkazom uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá. Skutkový stav bol riadne zistený. Príslušník PZ neprestáva byť policajtom okamihom skončenia vykonávania služobných povinností a nestáva sa ním okamihom nastúpenia do výkonu služby, tak ako to upravuje § 1 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. Zákonnými podmienkami na nadobudnutie statusu policajta je založenie služobného pomeru k štátu formou prijatia do služobného pomeru, bezvýhradného zloženia služobnej prísahy a nastúpenie do výkonu štátnej služby. Z uvedeného vyplýva, že fyzická osoba je príslušníkom PZ počas celej doby trvania služobného pomeru, a to aj mimo výkonu služby. Neobstojí preto reštriktívny výklad žalobcu, že je policajtom len v čase od nástupu do služby až po ukončenie služby, pretože je to v rozpore s napríklad § 48 ods. 3 písm. g/ zákona č. 73/1998 Z.z., čl. 1 prílohy k nariadeniu Ministra vnútra SR č. 3/2002, rozhodovacou praxou súdov SR (napríklad rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Sžo/212/2015, sp. zn. 10Sžo/23/2016, sp. zn. 5Sžo/52/2013 atď.).

Konanie o prepustení zo služobného pomeru je úplne iným, samostatným a odlišným konaním od trestného konania, preto aj žalobcom citovaná judikatúra ESLP sa týkala trestného konania a nie personálneho konania. Protiprávne konanie žalobcu, v ktorom generálny tajomník služobného úradu Ministerstva vnútra SR videl zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy, nespočívalo vo vulgárnom vyjadrovaní žalobcu, preto nie je dôvod sa touto námietkou žalobcu bližšie zaoberať. Aj keď v napadnutom rozhodnutí sa výslovne neuvádza konkrétne vysporiadanie sa s každou jednou námietkou žalobcu vznesenou v prvostupňovom konaní, jeho nadriadený sa vysporiadal s každou námietkou v stanovisku č. KRPZ-BA-KDI6-214-026/2017 zo dňa 31.7.2017. Ak prvostupňový orgán vo svojom rozhodnutí odkázal na citované stanovisko nadriadeného, s ktorým sa žalobca oboznámil, možno takýto

postup považovať za súladný s nárokmi kladenými zákonom na odôvodnenie rozhodnutia podľa § 241 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z.

Nesúhlas žalobcu s jeho prepustením zo služobného pomeru nie je dôvodný. Spáchanie protiprávneho konania mu bolo zákonným spôsobom preukázané, dôkazy boli použité v súlade s právnymi predpismi a prvostupňové rozhodnutie spĺňa všetky formálne náležitosti rozhodnutia.

Nie je pravdou, že v spisovom materiáli sa nachádzajú dokumenty pochádzajúce z trestného konania, tak ako to namieta žalobca. Jediná písomnosť týkajúca sa trestného konania je hlásenie OIS Stred ÚIS SKIS Ministerstva vnútra SR č. SKIS-111/OISS-V-2017 zo dňa 29.3.2017, ktorou bolo oznámené vznesenie obvinenia voči žalobcovi podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku; k ostatným dôkazom vykonaným v trestnom konaní nemal nadriadený prístup. Postup zo strany OIS Stred ÚIS SKIS je logický a žiaduci, keď k protiprávnemu konaniu žalobcu došlo mimo služobného obvodu a v prípade neohlásenia tejto udalosti by mohla nastať situácia, žeby sa príslušné orgány vo vzťahu k personálnemu konaniu žalobcu nemuseli dozvedieť vôbec alebo až v čase, keď by už bolo sťažené alebo znemožnené získavanie a vykonávanie dôkazov. Žalovaný dodal, že v súlade s § 238 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. by ani prípadné využitie dôkazov z trestného konania v personálnom konaní nepredstavovalo automaticky nezákonnosť postupu v konaní o jeho prepustení zo služobného pomeru. Nie je dôvod spochybňovať tvrdenia hliadky PMJ, ktorí opakovane a detailne popísali priebeh udalostí dňa 28.3.2017 o 16.57 hod. na ceste č. II/520 na hranici okresov Čadca a Námestovo. Žalobca tiež nešpecifikoval, v čom má spočívať nepravdivosť tvrdení jeho nadriadených Michala G. a K. X.. Podľa žalovaného sú ich výpovede v zásade obsahovo rovnaké a nie je dôvod ich spochybňovať.

Z obsahu služobnej prísahy vyplýva, že policajt má byť čestným, statočným a disciplinovaný, svoje sily a schopnosti vynakladá na to, aby chránil práva občanov, ich bezpečnosť a verejný poriadok, a to aj s nasadením vlastného života, riadi sa Ústavou SR, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi. Zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy spočíva v tom, že žalobca nebol čestným a disciplinovaným policajtom, neriadil sa zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, keď preukázateľne riadil osobné motorové vozidlo v čase, keď mu bol disciplinárnym rozkazom uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá. Hliadke PMJ, ktorou bol zastavený a kontrolovaný, sa preukázal okrem služobného preukazu príslušníka PZ aj dokladmi evidovanými na jeho brata Igora I., po obmedzení osobnej slobody až do príchodu jeho nadriadených, ktorí potvrdili, že ide o žalobcu, tvrdil, že sa volá F. I.. Konal tak v rozpore s § 4 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. b/ zákona č. 8/2009 Z.z., § 47, § 48 ods. 3 písm. a/, písm. g/ a písm. h/ zákona č. 73/1998 Z.z., porušil čl. 1 prílohy k nariadeniu ministra vnútra SR č. 3/2002 o etickom kódexe príslušníka PZ. Zodpovednosť príslušníkov PZ je širšieho rozsahu a posudzuje sa prísnejšie, čo zodpovedá aj ich spoločenskému postaveniu. Bolo na zhodnotení generálneho tajomníka služobného úradu Ministerstva vnútra SR, aby posúdil, či konanie žalobcu napĺňa znaky zvlášť hrubého porušenia služobnej prísahy a či jeho ďalšie ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Ponechanie žalobcu v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, najmä záujmu na dôslednom dodržiavaní služobnej disciplíny a všeobecne záväzných právnych predpisov všetkými príslušníkmi PZ, na ich povinnosti byť čestnými, ochraňovať práva občanov a na upevňovaní dôvery verejnosti v PZ. Zákon vyžaduje striktné dodržiavanie svojich ustanovení a predpokladá, že príslušník PZ v rámci svojho postavenia bude príkladne rešpektovať zákony a iné právne predpisy tak, ako sa k tomu zaviazal v služobnej prísaha, má byť vzorom vo vzťahu k ostatným občanom. Bolo by nezlučiteľné s dôležitými záujmami štátnej služby, aby v služobnom pomere príslušníka PZ zotrval policajt, ktorý sa dopustil vyššie uvedeného konania nezlučiteľného s postavením a úlohami príslušníka PZ. Prípadným akceptovaním hrubého protiprávneho konania žalobcu by vznikla oprávnená obava, že by mohlo dôjsť k zníženiu úrovne disciplíny aj u ostatných policajtov, čo by malo vplyv na znižovanie profesionálnych a morálnych nárokov pre výkon štátnej služby ostatných príslušníkov PZ, a tým aj na záujem štátnej služby, na svedomitom plnení základných povinností a dôslednom dodržiavaní služobnej disciplíny všetkými príslušníkmi PZ. Už samotné nebezpečenstvo opakovania sa takéhoto správania žalobcu v budúcnosti nedáva záruku toho, žeby sa tieto negatívne vplyvy na čestnosť a disciplinovanosť nepreniesli aj do správania ostatných príslušníkov PZ. Služobná prísaha by zostala len v rovine prázdnej proklamácie bez hlbšieho obsahového naplnenia a bez nutnosti rešpektovania prevzatého záväzku voči štátu, ku ktorému sa každý služobný pomer príslušníka PZ zakladá. Žalobcovi nebola počas výkonu

štátnej služby udelená žiadna disciplinárna odmena, no boli mu uložené štyri disciplinárne opatrenia za zavinené porušenia povinností policajta, teda služobnej disciplíny, počas relatívne krátkej doby výkonu služobného pomeru - štyroch rokov. Preto postup nadriadených súvisiacich s prepustením žalobcu zo služobného pomeru je dôvodný a plne zodpovedá závažnosti jeho konania. Zákon č. 73/1998 Z.z. v ustanovení § 192 ods. 1 písm. e/ neobsahuje poľahčujúce okolnosti pre miernejšie posúdenie zvlášť hrubého porušenia služobnej prísahy, a preto nie je rozhodujúcou ani skutočnosť, že si žalobca v rámci svojho služobného zaradenia na OCD OVS KDI KR PZ v Bratislave riadne a na primeranej úrovni plnil svoje povinnosti. Krajská rada Odborového zväzu polície v Slovenskej republike pri KR PZ v Bratislave súhlasila s návrhom na prepustenie žalobcu a odporučila ho realizovať.

Žalovaný z hľadiska hodnotenia činnosti žalobcu v štátnej službe uviedol, že žalobca na primeranej úrovni ovládal interné predpisy, v merateľných kritériách hodnotenia dosahoval priemerné výsledky, kolegovia sa naňho nesťažovali, napriek tomu, že v kolektíve nepatril medzi obľúbených a vyhľadávaných. Jeho nadriadený zaznamenal aj vulgárne správanie žalobcu pri odmietnutí prevzatia písomnosti zo dňa 4.7.2017 a doplnil informácie o nenastúpení žalobcu do plánovaného výkonu štátnej služby dňa 28.3.2017 z dôvodu jeho zadržania a obmedzenia na osobnej slobode a v dňoch od 10.4.2017 do 13.4.2017 bez dostatočného dôvodu. Nebol disciplinárne odmenený a boli mu uložené štyri disciplinárne opatrenia.

Žalobca sa dopustil protiprávneho konania dňa 28.3.2017, jeho nadriadený sa o tom dozvedel najskôr toho istého dňa 28.3.2017. Návrh na jeho prepustenie zo služobného pomeru podal dňa 8.8.2017, prvostupňové rozhodnutie bolo vydané dňa 11.9.2017 a žalobcovi doručené dňa 12.9.2017, preto boli lehoty na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru vyplývajúce z § 192 ods. 5 zákona č. 73/1998 Z.z. dodržané.

4. Voči žalobcovi bolo aj vznesené obvinenie (oznámenie Sekcie kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra SR ČVS: SKIS-111/OISS-V-2017 zo dňa 29.3.2017) za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tým, že dňa 28.3.2017 v čase osobného voľna (o 17.00 hod.) viedol osobné motorové vozidlo značky Audi A6, EČ: XZX XXXX, po ceste č. II/XXX, v smere od obce Oravská Lesná na Novú Bystricu, pričom bol predpísaným spôsobom zastavený príslušníkmi PZ 5.čaty PMJ KR PZ Žilina, hoci má dňom 2.1.2017 právoplatný zákaz činnosti viesť motorové vozidlá vydaný na základe disciplinárneho rozkazu riaditeľa KDI KR PZ v Bratislave č. 1/2016 zo dňa 3.10.2016.

II. Žaloba

5. Žalobca sa včas podanou žalobou domáhal preskúmania zákonnosti a následne zrušenia rozhodnutia žalovaného č. SPOU-PO-PK-5/2018 zo dňa 5.4.2018 ako aj personálneho rozkazu ministra vnútra SR č. 56 zo dňa 11.9.2017 a vrátenia veci orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietal nesprávne právne posúdenie veci, porušenie práva na spravodlivé konanie a súdne konanie, nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre absenciu odôvodnenia a nedostatok dôvodov, žalovaný podľa jeho názoru na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, resp. nedostatočne zistil skutkový stav veci.

6. Uviedol, že základným a jediným preukázaným dôvodom skončenia jeho služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. je vedenie trestného stíhania voči nemu pod ČVS: SKIS-III/OISS-V-2017, v zmysle ktorých mal porušiť policajnú prísahu a jeho ponechanie by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Napádané rozhodnutia preto podľa jeho názoru nie sú zákonné, nakoľko zákon č. 73/1998 Z.z. v § 46 ods. 1 písm. b/ ukladá žalovanému povinnosť, že v prípade dôvodného podozrenia príslušníka PZ zo spáchania trestného činu, je žalovaný povinný dočasne pozbaviť výkonu štátnej služby policajta, a teda nie rozhodnúť o jeho prepustení. Prepustiť policajta možno iba za predpokladu právoplatného rozhodnutia v trestnom konaní (§ 192 ods. 1 písm. f/ zákona č. 73/1998 Z.z.). Žalovaný nepochopiteľne zdeformoval právnu úpravu a na daný skutkový stav nesprávne a úmyselne nakonštruoval úplne iné ustanovenie právnej normy, ktoré sa aplikuje za celkom iných skutkových okolností. V prípade vedenia neprávoplatných trestných stíhaní voči policajtom platí prezumpcia nevinu, a teda nebolo rozhodnuté o vine a treste, o tom, či sa skutok stal, kto ho spáchal a podobne, ktorej porušenie namietal. Žalobca je presvedčený, že nakoľko sa voči nemu vedie trestné stíhanie, až do rozhodnutia v trestnom konaní nemôže byť prepustený zo služobného pomeru, pričom

vedenie trestného stíhania za ten istý skutok, za ktorý bol v tomto konaní prepustený je prekážkou rozhodnutia o prepustení.

7. Skutok, ktorý mal žalobca spáchať, mal byť uskutočnený mimo výkonu štátnej služby, mimo plnenia úloh Policajného zboru v služobnom úrade a mimo miesta výkonu štátnej služby. Z uvedeného je zrejmé, že nedošlo k naplneniu žiadnej podmienky, ktorá by mu určovala v danom čase a na danom mieste postavenie „policajt“ (§ 2 ods. 1 až ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z.). Keďže nedošlo k naplneniu štatútu „policajt“, nemohlo dôjsť ani k naplneniu dôvodu na prepustenie, ktorý sa uvádza v personálnom rozkaze. Policajtom je totiž fyzická osoba, ktorá je v služobnom pomere a súčasne vykonáva štátnu službu v služobnom úrade, k čomu nedošlo.

8. Namietal, že prvostupňový orgán v procese konania o prepustení vykonával dokazovanie, najmä výsluchy osôb, ktoré majú byť údajnými svedkami konania žalobcu bez toho, aby o tom žalobcu upovedomil a umožnil mu byť prítomný na takom procesnom úkone. Žalobca nebol ani upovedomený ani prítomný na žiadnom z výsluchov svedkov. Všetky takto získané svedecké výpovede sú získané nezákonným spôsobom a nie je možné ich v konaní použiť ani na ne prihliadať. Okrem toho namieta ich formu prostredníctvom úradných záznamov, čo považuje za neprípustné a nezákonné.

9. Žalobca uviedol, že dňa 26.4.2017 odchádzal z Oddelenia cestného dozoru na vozidle Volkswagen Golf, EČV: G por. S.. S. G. spolu s plk. S.. S. G. do Žiliny, za účelom vykonania procesných úkonov vo forme výsluchov svedkov konania o prepustení žalobcu. Považoval za nutné uviesť, že plk. S. je postavený do pozície svedka, ktorý bol vypočutý v trestnom konaní, pričom on sám šiel spolu s nadriadeným spracúvajúcim návrh na prepustenie do Žiliny na získanie ďalších svedeckých výpovedí. Z uvedeného je zrejmé, že svedok konania bol prítomný pri výsluchu príslušníkov PZ, ktorí v trestnom konaní vykonávali procesné úkony. Žalobca má za to, že z dôvodu osobnej zaujatosti Mgr. Benka voči jeho osobe existuje dôvodné podozrenie z ovplyvňovania svedeckých výpovedí, nakoľko sa nezhodujú s výpoveďami tých istých osôb v trestnom konaní, pričom len pre samotnú prítomnosť Mgr. G. na svedeckých výpovediach sú tieto výsluchy ako dôkaz nezákonné.

10. Žalobca pripomenul, že doposiaľ nebolo ani riadne preukázané, že vozidlo šoféroval, a teda nebolo možné ani s istotou konštatovať, že práve zotrvanie žalobcu by mohlo byť na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Žalovaný vôbec neprihliadol na občiansky preukaz a vodičský preukaz, ktorými sa preukázal počas kontroly dňa 28.3.2017. Žalobca je presvedčený, že žalovaný v tomto bode nevyhodnotil dôkazy zákonným spôsobom, nakoľko vôbec neprihliadol na dôležité dôkazy (občiansky preukaz, vodičský preukaz) a úplne ich odignoroval. Napádané rozhodnutia neobsahujú žiadnu skutkovú úvahu založenú na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, žalovaný ani nezdôvodnil, prečo na tieto dôkazy nijako neprihliadol, resp. prečo ich odignoroval, vôbec nezdôvodnil akým spôsobom zadržanú osobu identifikoval ako žalobcu a nie ako Igora I., napriek podobnosti týchto osôb nijako neidentifikoval telesné znaky vedúce k presvedčeniu záveru, že zadržaná osoba nie je F. I., napriek tomu, že zadržaná osoba sa identifikovala a preukázala príslušnými dokladmi ako F. I.. U zadržanej osoby sa v čase jej zadržania mal nachádzať služobný preukaz žalobcu, ktorým sa mala táto osoba údajne preukázať pri zastavení vozidla. Tento doklad sa však u zadržanej osoby nikdy nenašiel, pričom sa nenašiel ani po prehľadaní vozidla, ktoré táto osoba viedla.

11. Žalovaný nedefinuje, čo je dôležitý záujem štátnej služby a akým spôsobom by ponechanie žalobcu v štátnej službe mohlo spôsobiť ujmu na tomto dôležitom záujme. Napádané rozhodnutia sú v tomto nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

12. Všetky dôkazy, na základe ktorých žalovaný a prvostupňový správny orgán rozhodli, pochádzajú z trestného konania ČVS: SKIS-111/OISS-V-2017 a boli v tomto trestnom konaní obstarané Inšpekciou ministerstva vnútra, ktorá je v zmysle judikatúry Najvyššieho súdu SR považovaná za nezákonný orgán, a teda aj dôkazy samotné sú nezákonne získané a nemožno ich použiť v žiadnom konaní. Inšpekcia ministerstva vnútra je orgánom verejnej moci, ktorý je zriadený v rozpore so zákonom, nemôže mať právomoc konať a rozhodovať vo veci. Žalobca sa odvolával na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1To/1/2015 zo dňa 29.5.2015, podľa ktorého je Sekcia kontroly a inšpekčnej služby MV SR nezákonným orgánom. Najskôr musí byť legalita všetkých dôkazov posúdená v trestnom konaní a až potom po zhodnotení zákonnosti dôkazov možno takéto dôkazy použiť v správnom konaní. Žalobca je preto presvedčený, že nakoľko doposiaľ nebolo v trestnom konaní právoplatné rozhodnuté, dôkazy použité v konaní o prepustení žalobcu boli v konaní použité celkom nezákonne, pričom nič na tom nemení účelové tvrdenie žalovaného a prvostupňového orgánu, ktorí tvrdia, že sami zaobstarali takéto dôkazy, a to len čisto formálne preto, lebo na týchto listinách sa nenachádza číslo vyšetrovacieho spisu.

III. Vyjadrenie žalovaného

13. Žalovaný v písomnom vyjadrení navrhol žalobu zamietnuť. V podrobnostiach poukázal na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia a zdôraznil, že žalobca sa dopustil protiprávneho konania, čo zakladá dôvod jeho prepustenia zo služobného pomeru; skutkový stav bol riadne zistený. Poukázal na to, že nie každé dôvodné podozrenie z porušenia služobnej povinnosti alebo spáchanie trestného činu je potrebné riešiť dočasným pozbavením policajta výkonu služby. Tak to bolo aj v prípade žalobcu, keďže skutok, ktorý spáchal, u neho nezakladal dôvod na dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby podľa § 46 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z.

14. Žalovaný uviedol, že v konaní o prepustení policajta nie je služobný orgán viazaný ustanoveniami Trestného poriadku a neplatí v tomto konaní ani prezumpcia neviny. V personálnych veciach možno konať samostatne bez povinnosti vyčkat' na výsledok trestného konania; porušenie služobnej prísahy a služobnej povinnosti nemožno stotožňovať s trestnoprávnou, resp. priestupkovou zodpovednosťou. Zákonné predpoklady prepustenia policajta zo služobného pomeru musia byť splnené v čase rozhodovania o prepustení a nie sú závislé od výsledku prípadného trestného konania, pretože porušenie služobnej prísahy nemusí nutne dosahovať intenzitu trestného činu.

15. Príslušník PZ neprestáva byť policajtom v okamihu skončenia vykonávania služobných povinností a nestáva sa ním okamihom nastúpenia do výkonu služby. Podľa § 1 ods. 3 v spojení s § 2 ods. 4, § 16 a § 17 zákona č. 73/1998 Z.z. je zákonným predpokladom na nadobudnutie statusu policajta založenie služobného pomeru k štátu formou prijatia občana do služobného pomeru, následného nastúpenia do štátnej služby a bezvýhradného zloženia služobnej prísahy; policajt je viazaný služobnou prísahou aj mimo času výkonu služby. Fyzická osoba je teda policajtom počas celej doby trvania jej služobného pomeru. Žalobca bol jednoznačne identifikovaný na chodbe sídla inšpekčnej služby v Žiline svojimi nadriadenými a aj v súvislosti s tým, že dňa 28.3.2017 nenastúpil do riadne plánovanej služby na útvare jeho služobného zaradenia.

16. V personálnom konaní nemusí byť výsluch zaznamenaný do zápisnice, tak ako je to v trestnom konaní, forma vykonávania výpovede v personálnom konaní je voľnejšia bez zákonného určenia jej znenia a podoby. Nadriadený nemôže nikoho nútiť, aby vo veci prepustenia prišiel vypovedať, ale vyjadrenie sa ku skutku je dobrovoľným rozhodnutím každej osoby.

IV. Replika žalobcu a ďalšie podanie žalobcu

17. Žalobca v písomnej replike k vyjadreniu žalovaného zotrval na argumentoch uvedených v správnej žalobe. Opäť poukázal na obstaranie dôkazov Inšpekciou Ministerstva vnútra SR, ktorá je nezákonným orgánom činným v trestnom konaní (1To/1/2015).

18. Navrhol prerušiť súdne konanie v predmetnej právnej veci až do právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/67/2018 o jeho prípadnej vine a treste.

19. Žalobca v ďalšom podaní zo dňa 6.4.2020 predložil rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/45/2017-85 zo dňa 18.4.2019, ktorým bol disciplinárny rozkaz č. 1 zo dňa 3.10.2016 v spojení s rozhodnutím Krajského dopravného inšpektorátu KR PZ v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-20/2016-PK zo dňa 15.12.2016 zrušený a vec bola vrátená orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie. Na základe toho navrhol obnovu trestného konania sp.zn. 6T/67/2018, Okresný súd Námestovo mu vyhovel a v celom rozsahu zrušil rozsudok Okresného súdu Námestovo v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline. Následne o skutku zo dňa 9.5.2016 rozhodol Okresný dopravný inšpektorát OR PZ Dolný Kubín ako o priestupku a uložil mu sankciu 100,-€. Podľa názoru žalobcu tým zanikol skutkový a právny základ oboch napadnutých rozhodnutí o jeho prepustení zo služobného pomeru.

V. Verejné vyhlásenie rozsudku

20. Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný podľa § 10 a § 13 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len SSP) rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil dňa 20.5.2020. Žalobca aj žalovaný súhlasili s rozhodnutím správneho súdu bez nariadenia pojednávania.

21. Okrem uvedeného správny súd poukazuje aj na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej aj len ESĽP) vo veci Varela Assalino proti Portugalsku zo dňa 25.4.2002, č. sťažnosti 64336/01, v zmysle ktorého ESĽP nedospel k záveru, že článok 6 Dohovoru vždy zahŕňa právo na verejné pojednávanie bez ohľadu na povahu otázky, ktorá má byť vyriešená; je legitímne, keď vnútroštátne orgány berú do úvahy požiadavky efektivity a hospodárnosti konania [rozsudok Jan-Ake Andersson proti Švédsku zo dňa 29.10.1991, séria A č. 212-B, s. 45, § 27; rozsudok Allan Jacobsson proti Švédsku (č. 2) zo dňa 19.2.1998, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I, s. 168, § 46; rozsudok Schuler-Zraggen proti Švajčiarsku z 24.júna 1993, séria A č. 263, s. 19, § 58]. V konaní, v ktorom sa majú riešiť iba právne otázky, postačuje preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie a pre spor z nich vyplývajúci sa javia byť výhodnejšie skôr písomné vyjadrenia ako ústne prednesy. V predmetnom konaní sa správny súd (ktorý nie je súdom skutkovým, ale preskúmava zákonnosť napadnutého rozhodnutia, teda jeho právnu stránku) na základe predloženého administratívneho spisu zameral na skúmanie právnej otázky a správnosť aplikácie ustanovení zákona č. 73/1998 Z.z., preto aj v tomto konaní možno postupovať podľa záverov ESĽP vyjadrených vo vyššie citovaných rozhodnutiach a vo veci rozhodnúť bez nariadenia pojednávania.

VI. Relevantné právne predpisy

22. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne sudy v správnom súdnictve preskúmavajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

23. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. policajtom sa na účely tohto zákona rozumie fyzická osoba, ktorá je v služobnom pomere podľa tohto zákona a vykonáva štátnu službu v služobnom úrade.

24. Podľa § 16 ods. 1 a ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2018 služobný pomer vzniká dňom určeným v rozhodnutí nadriadeného o prijatí občana do služobného pomeru, ak nastúpi štátnu službu v tento deň a zloží služobnú prísahu (ods. 1). Služobný pomer nevznikne, ak občan odmietol zložiť služobnú prísahu alebo ju zložil s výhradou (ods. 4).

25. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. občan pri vzniku služobného pomeru príslušníka informačnej služby skladá služobnú prísahu, ktorá znie: "Sľubujem vernosť Slovenskej republike. Budem čestný, statočný a disciplinovaný príslušník Slovenskej informačnej služby. Služobné povinnosti budem plniť podľa svojich najlepších schopností a vo svojej činnosti sa budem riadiť ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a budem chrániť ústavné zriadenie Slovenskej republiky, ako aj práva občanov. Na to som pripravený vynaložiť všetky sily a schopnosti a nasadiť aj svoj život. Tak prisahám!".

26. Podľa § 47 zákona č. 73/1998 Z.z. služobná disciplína policajtov spočíva v dôslednom plnení povinností ustanovených ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi, ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, služobnou prísahou, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených.

27. Podľa § 48 ods. 3 písm. a/, písm. g/, písm. h/ zákona č. 73/1998 Z.z. policajt je povinný plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený (písm. a/), v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor (písm. g/), dodržiavať služobnú disciplínu (písm. h/).

28. Podľa § 189 ods. 1 písm. c/ zákona č. 73/1998 Z.z. Služobný pomer sa končí prepustením.

29. Podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

30. Podľa § 233 ods. 1 a 2 zákona č. 73/1998 Z.z. oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci, na ten účel je povinný obstaráť si na rozhodnutie

potrebné podklady. Oprávnený orgán posudzuje rovnako dôkladne všetky rozhodné skutočnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech alebo neprospech účastníka konania.

31. Podľa § 238 zákona č. 73/1998 Z.z. za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi (ods. 1). Dôkazom sú najmä výpovede, vyjadrenia osôb vrátane účastníkov konania, odborné posudky, znalecké posudky, správy, vyjadrenia a potvrdenia orgánov a organizácií, listiny, veci a obhliadka (ods. 2). Účastník konania je oprávnený navrhovať na podporu svojich tvrdení dôkazy (ods. 3). Oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (ods. 4).

32. Podľa § 247a zákona č. 73/1998 Z.z. na konanie podľa tohto zákona sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem výkonu rozhodnutia.

33. Podľa § 4 ods. 1 písm. b/ zákona č. 8/2009 Z.z. vodič je povinný mať pri sebe platné doklady predpísané týmto zákonom alebo osobitným predpisom.

34. Podľa § 4 ods. 2 písm. b/ zákona č. 8/2009 Z.z. vodič nesmie viesť motorové vozidlo akejkoľvek skupiny počas trvania trestu zákazu činnosti spočívajúceho v zákaze vedenia motorových vozidiel alebo počas trvania sankcie zákazu činnosti spočívajúcej v zákaze vedenia motorových vozidiel.

VII. Posúdenie veci krajským súdom

35. Predmetom konania pred správnym súdom je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného a prvostupňového správneho orgánu o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. Medzi účastníkmi je sporné, či bolo možné žalobcu považovať za policajta v čase mimo reálneho výkonu služby, a v dôsledku toho, či mohol byť ako policajt braný na zodpovednosť za jeho konanie mimo reálneho výkonu služby, čo vyústilo k jeho prepusteniu. Sporným je aj zákonnosť dôkazov, ktoré boli získané Inšpekciou Ministerstva vnútra SR, ktorú žalobca považuje za nezákonný orgán.

36. Správny súd sa primárne zaoberal návrhom žalobcu na prerušenie konania v predmetnej právnej veci až do právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/67/2018 o jeho prípadnej vine a treste. Správny súd návrh na prerušenie konania zamietol v rozhodnutí vo veci samej podľa § 25 SSP v spojení s § 162 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len CSP), pretože nezistil existenciu zákonom predpokladaného dôvodu na prerušenie konania.

37. Medzi personálnym konaním podľa zákona č. 73/1998 Z.z. a trestným konaním je daný priamy a bezprostredný súvis len v prípade skončenia služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. f/ zákona č. 73/1998 Z.z., teda keď bol policajt právoplatne odsúdený pre úmyselný trestný čin alebo pre trestný čin na nepodmienečný trest odňatia slobody, resp. sa také konanie voči nemu viedlo. O tento prípad však v predmetnej právnej veci nejde. V zmysle žalobou napadnutých rozhodnutí bol žalobca prepustený zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. pre porušenie služobnej prísady a povinnosti zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Skutková veta v oznámení o vznesení obvinenia voči žalobcovi je čiastočne podobná ako skutková veta v personálnom rozkaze, no nie je totožná. Kým v trestnom konaní išlo o prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že žalobca: „dňa 28.3.2017 v čase osobného voľna (o 17.00 hod.) viedol osobné motorové vozidlo značky Audi A6, EČ XZX XXXX, po ceste č. II/520, v smere od obce Oravská Lesná na Novú Bystricu, pričom bol predpísaným spôsobom zastavený príslušníkmi PZ 5.čaty PMJ KR PZ Žilina, hoci má dňom 2.1.2017 právoplatný zákaz činnosti viesť motorové vozidlá vydaný na základe disciplinárneho rozkazu riaditeľa KDI KR PZ v Bratislave č. 1/2016 zo dňa 3.10.2016“, v personálnom konaní je dôvodom prepustenia žalobcu zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. nasledovný skutok: „žalobca dňa 28.3.2017 v čase mimo výkonu štátnej služby viedol osobné motorové vozidlo značky Audi A6, hnedej farby, EČ: XZX XXXX, po ceste č. II/520, kde bol v čase o 16.57 hod. na odstavnej ploche cesty č. II/520 na hranici okresov Čadca a Námestovo zastavený a kontrolovaný hliadkou pohotovostnej motorizovanej jednotky, ktorej sa preukázal prednou stranou služobného preukazu. Po vyzvaní na predloženie dokladov potrebných na vedenie a prevádzku motorového vozidla nepredložil hliadke svoje doklady, ale predložil doklady svojho brata F. I., a to

občiansky preukaz č. D. a vodičský preukaz č. D Žalobca viedol osobné motorové vozidlo aj napriek tomu, že disciplinárnym rozkazom riaditeľa Krajského dopravného inšpektorátu Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. 1/2016 zo dňa 3.10.2016 mu bolo uložené disciplinárne opatrenie - zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu šiestich mesiacov.“

38. Podľa názoru správneho súdu trestné konanie netvorí prekážku pokračovania v súdnom preskúmaní konaní v predmetnej právnej veci podľa § 100 ods. 2 písm. a/ SSP (ak správny súd neurobí iné vhodné opatrenie, môže konanie uznesením prerušiť, ak prebieha súdne konanie alebo administratívne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam na rozhodnutie správneho súdu, alebo ak správny súd dal na takéto konanie podnet), pretože v zmysle ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR ide o dve samostatné konania s osobitnou právnou úpravou a odlišnými právnymi následkami. V konaní o prepustení zo služobného pomeru nejde o posudzovanie spáchania trestného činu, ale o zistenie porušenia služobnej prísahy a toto konanie nezávisí ani od výsledku trestného konania. Zákonné predpoklady prepustenia musia byť dané v čase rozhodovania o prepustení, nie sú závislé od výsledku prípadného trestného konania, keďže porušenie služobnej prísahy resp. služobnej povinnosti nemusí nutne dosiahnuť intenzitu trestného činu alebo priestupku. Otázka viny zo spáchania trestného činu nie je predbežnou otázkou, od vyriešenia ktorej závisí rozhodnutie o prepustení, preto nebol dôvod prerušiť konanie a vyčkať na rozhodnutie v trestnej veci (napríklad R 102/2013, ZSP 84/2008).

39. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a citovanú judikatúru správny súd zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania podľa § 25 SSP v spojení s § 162 ods. 3 CSP pre absenciu dôvodu vyplývajúceho z § 100 ods. 2 písm. a/ SSP.

40. Z meritórneho hľadiska je potrebné posúdiť, či sa žalobca ako príslušník PZ mohol mimo faktického výkonu štátnej služby dopustiť konania, ktoré by mohlo mať vplyv na jeho služobný pomer príslušníka PZ.

41. Pre určenie statusu policajta je rozhodujúci okamih vzniku služobného pomeru, ktorý je daný prijatím občana do služobného pomeru, nastúpením do štátnej služby v deň určený v rozhodnutí nadriadeného a zloženie služobnej prísahy. Po kumulatívnom splnení týchto podmienok sa občan stáva policajtom, vykonáva štátnu službu v služobnom úrade (§ 2 ods. 1, § 16 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z.), vznikajú mu z titulu svojej pozície práva aj povinnosti (§ 47, § 48, § 48a zákona č. 73/1998 Z.z.). Hoci zákonodarca v ustanovení § 2 ods. 1 pri formulovaní definície policajta *expressis verbis* neuviedol, že policajtom je aj príslušník PZ mimo štátnej služby, je nevyhnutné toto ustanovenie vykladať v kontexte s ostatnými ustanoveniami zákona č. 73/1998 Z.z. a nie izolovane. Povinnosťou policajta je (okrem iného) v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor, tak ako to vyžaduje § 48 ods. 2 písm. g/ citovaného zákona. Z hľadiska znenia služobnej prísahy aj citovaného § 48 ods. 2 písm. g/ a § 2 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. bol žalobca aj v čase mimo štátnej služby policajtom a bol povinný dodržiavať ústavu, ústavné zákony, zákony a ďalšie všeobecne záväzné právne predpisy, teda aj ustanovenia zákona č. 73/1998 Z.z. aj č. 8/2009 Z.z.

42. Ak sa policajt v čase mimo štátnej služby dopustil konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor, má jeho konanie nepochybne za následok vyvodenie disciplinárnej zodpovednosti, prípadne prepustenie zo služobného pomeru. Intenzita protiprávneho konania policajta je vecou správnej úvahy jeho nadriadeného a správny súd sa zameriava výlučne na to, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom č. 73/1998 Z.z. Posúdenie účelnosti a vhodnosti rozhodnutia však do právomoci súdu nepatrí (§ 27 ods. 2 SSP). Z uvedeného vyplýva, že aj konanie žalobcu dňa 28.3.2017 o 16.57 hod., kedy nevykonával štátnu službu, má vplyv na existenciu jeho služobného pomeru príslušníka PZ.

43. Zrušenie disciplinárneho opatrenia č. 1 zo dňa 3.10.2016 rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/45/2017-85 zo dňa 18.4.2019 nič nemení na skutkovej podstate deliktu, ktorého sa žalobca dopustil dňa 28.3.2017 a je predmetom tohto súdneho konania. Zákonné predpoklady prepustenia musia byť dané v čase rozhodovania príslušného orgánu o prepustení (napríklad rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžo/37/2011, R 102/2013, rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1S/364/2006). Je nepochybné, že dňa 28.3.2017 bolo disciplinárne opatrenie č. 1 zo dňa 3.10.2016 aj druhostupňové rozhodnutie č. KRPZ-BA-VO-20/2016-PK zo dňa 15.12.2016 právoplatné a vykonateľné (žalobcovi bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu šiestich mesiacov a zníženie platu o 10% na

tri mesiace) a žalobca nebol oprávnený viesť motorové vozidlá. Na tejto skutočnosti nič nemení nesúhlas žalobcu s rozhodnutím a jeho povinnosťou bolo ho rešpektovať a motorové vozidlo v tom čase neviesť. Podanie správnej žaloby proti disciplinárnemu opatreniu a zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na súd (2.3.2017) neoprávňovalo žalobcu, aby už dňa 28.3.2017 viedol motorové vozidlo v čase, keď mu to bolo zakázané. Navyše, Krajský súd v Bratislave v konaní sp. zn. 1S/45/2017 zamietol návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe a v následnom rozsudku nespochybnil skutkovú vetu opisujúcu priebeh spáchania deliktu; poukázal na nedostatočné odôvodnenie uloženej sankcie. Okrem toho, žalobca si bol evidentne svojej povinnosti zdržať sa vedenia motorového vozidla vedomý, keď sa hliadke PMJ nepreukázal svojimi dokladmi totožnosti, ale použil doklady totožnosti svojho brata. Na tomto mieste správny súd prízvukuje, že žalobca žiadnym relevantným dôkazom nepodložil svoje tvrdenie, že sa preukázal svojimi dokladmi, teda dokladmi znejúcimi na meno D.a I. a nie F. I.a, resp. nepreukázal že je F. I.. Nepredložil žiadne dôkazy, že dňa 28.3.2017 bol skutočne zadržaný F. I. a v tom kontexte, prečo sa žalobca (Erik I.) v ten istý deň nedostavil do výkonu štátnej služby začínajúcej od 20.00 hod. v služobnom úrade v Bratislave. Takisto neuviedol, či F. I. je tiež príslušníkom PZ, čo by ho oprávňovalo preukázať sa hliadke PMJ služobným preukazom príslušníka PZ; ani žalovaný netvrdí, že F. Vlčák je príslušníkom PZ. Žalobca nepreukázal, žeby bol individuálny správny akt (disciplinárne opatrenie č. 1 zo dňa 3.10.2016 spolu s druhostupňovým rozhodnutím KR PZ v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-20/2016-PK zo dňa 15.12.2016) adresovaný inému subjektu ako rozhodnutie v personálnom konaní (personálny rozkaz č. 56 zo dňa 11.9.2017). Žalobca bol identifikovaný na oddelení inšpekcie Ministerstva vnútra SR v Žiline jeho nadriadenými a jeho identifikácia bola podporená aj hlásením o tom, že v riadnom čase dňa 28.3.2017 o 20.00 hod. a bez odôvodnenia nenastúpil do štátnej služby v Bratislave (keďže sa v tom čase nachádzal v Žiline na oddelení inšpekčnej služby). Ak žalobca tvrdí, že jeho nadriadení klamú, bolo jeho povinnosťou ich tvrdenia vyvrátiť, čo sa nestalo. Správny súd preto dospel k záveru, že identita žalobcu (D. I.) bola zistená riadnym a správnym spôsobom a všeobecné argumenty žalobcu neboli spôsobilé ju spochybniť; správne orgány oboch stupňov postup pri identifikácii žalobcu podrobne vo svojich rozhodnutiach popísali a ich závery zodpovedajú logickému úsudku.

44. Ak žalobca dňa 28.3.2017 napriek v tom čase právoplatnému a vykonateľnému rozhodnutiu orgánu verejnej správy, neuviedol pred príslušníkmi PMJ svoju totožnosť, vydával sa za svojho brata F. I., preukázal sa najskôr prednou stranou služobného preukazu príslušníka PZ (tvrdiac, že je kolegom príslušníkov PZ) a následne občianskym preukazom a vodičským preukazom Igora I., svojho brata, konal v rozpore so zákonom č. 73/1998 Z.z. a č. 8/2009 Z.z. Skutočnosť, že v osobe žalobcu išlo o príslušníka PZ, je jeho priťažujúcou okolnosťou, pretože ako policajt má ísť príkladom ostatným občanom pri rešpektovaní zákonov a iných právnych predpisov (§ 17 ods. 1, § 48 ods. 2 písm. g/, písm. n/ zákona č. 73/1998 Z.z.). Každá fyzická osoba, ktorej bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlo podľa zákona č. 372/1990 Zb., je povinná tento zákaz dodržať a vozidlo v určenej dobe neviesť (§ 4 ods. 2 písm. b/ zákona č. 8/2009 Z.z.).

45. Neskoršie zrušenie disciplinárneho opatrenia č. 1 zo dňa 3.10.2016 spolu s druhostupňovým rozhodnutím spolu KR PZ v Bratislave č. KRPZ-BA-VO-20/2016-PK zo dňa 15.12.2016 správnym súdom až dňa 18.4.2019 ešte bez ďalšieho neznamena, že žalobca nebol povinný dňa 28.3.2017 dodržiavať uložený zákaz viesť motorové vozidlá a že by mohol podľa svojej ľubovôle viesť motorové vozidlo aj napriek uloženému zákazu činnosti. Zákony č. 372/1990 Zb., č. 8/2009 Z.z. ani č. 73/1998 Z.z. neupravujú možnosť zániku deliktuálnej zodpovednosti v situácii podania žaloby na správny súd a navyše za situácie, keď správny súd zamietol návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žaloby a disciplinárne opatrenie č. 1 zo dňa 3.10.2016 spolu s druhostupňovým rozhodnutím boli stále vykonateľné. Disciplinárne opatrenie (ukladajúce mu zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na šesť mesiacov) bolo dňa 28.3.2017 právoplatné a vykonateľné a bol povinný ho dodržať. Krajský súd zrušil rozhodnutie len z formálnych dôvodov, nič nevyčítal skutkovej podstate priestupku (výška škody nemá na spáchanie priestupku žiaden vplyv a je z hľadiska skutku bezpredmetná).

46. Rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/45/2017-85 zo dňa 18.4.2019 má vplyv na trestné stíhanie žalobcu práve pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona. Okresný súd Námestovo uznesením sp. zn. 6Nt/41/2019 zo dňa 21.1.2020 povolil obnovu trestného konania vo veci vedenej pod sp. zn. 6T/67/2018 a v celom rozsahu zrušil rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 6T/67/2018-443 zo dňa 13.11.2018 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Následne bol žalobca rozhodnutím Okresného riaditeľstva PZ v Dolnom Kubíne, Okresného

dopravného inšpektorátu Námestovo, č. ORPZ-DK-ODI4-173/2019-P zo dňa 26.9.2019 uznaný vinným zo spáchania priestupku a bola mu uložená pokuta v sume 100,- €.

47. Intenzita skutku, pre ktorý bol žalobca prepustený zo služobného pomeru príslušníka PZ, nemusí dosahovať intenzitu trestného činu. Ide o ustálený záver súdov Slovenskej republiky (napríklad R 102/2013, sp. zn. 4Sžo/212/2015). Preto aj keď nebol žalobca právoplatne odsúdený za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia, nejde o prekážku, pre ktorú by nemohol byť vzhľadom na skutkové okolnosti veci prepustený zo služobného pomeru príslušníka PZ za splnenia zákonných podmienok vyplývajúcich z § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z., navyše, keď v personálnom konaní sa riešila aj identifikácia žalobcu dokladmi jeho brata.

48. Podstata námietok žalobcu spočíva v tom, že v personálnom konaní mali byť voči nemu použité dôkazy, ktoré boli získané Inšpekciou Ministerstva vnútra SR v trestnom konaní a tú považuje za nezákonný orgán činný v trestnom konaní v zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1To/1/2015 zo dňa 29.5.2015. Správny súd uvádza, že je pravdou, že Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 1To/1/2015 zo dňa 29.5.2015 označil Inšpekciu Ministerstva vnútra SR za nezákonnú, no je potrebné mať na pamäti, že existuje aj opačná judikatúra Najvyššieho súdu SR, a to rozhodnutie sp. zn. 5Tdo/42/2015 zo dňa 2.7.2015. Trestnoprávne kolégium Najvyššieho súdu SR zaujalo k rozdielnej rozhodovacej činnosti stanovisko dňa 2.7.2015, ktoré je publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR pod č. R 95/2015: „I. Okolnosť, že inšpekčná služba Policajného zboru je nariadením Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo vnútra") zaradená aj do organizačnej štruktúry ministerstva vnútra ako úrad inšpekčnej služby ministerstva vnútra v rámci sekcie kontroly a inšpekčnej služby ministerstva vnútra, je výrazom podriadenosti Policajného zboru ministrom vnútra Slovenskej republiky (§ 6 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov - ďalej len "zákon č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore") a možnosti ministra vnútra určiť, že službu alebo útvár Policajného zboru nebude riadiť prezident Policajného zboru, ale bude riadená "inak" (§ 6 ods. 2 naposledy označeného zákona). Také zaradenie nič nemení na tom, že inšpekčná služba je súčasťou Policajného zboru ako služba aj útvár tohto zboru (§ 4 ods. 1, ods. 2 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore) a pri činnosti inšpekčnej služby ide o výkon pôsobnosti (plnenie úloh) Policajného zboru pri odhaľovaní a vyšetrovaní trestných činov (§ 2 ods. 1 písm. b) a d) zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore), a to prostredníctvom policajtov (§ 7 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore). II. Vyšetrovateľ Policajného zboru, služobne zaradený do inšpekčnej služby, je policajtom v zmysle § 10 ods. 8 písm. a) Trestného poriadku a poverený príslušník Policajného zboru, služobne zaradený do inšpekčnej služby, je policajtom v zmysle § 10 ods. 8 písm. c) Trestného poriadku. III. Žiadosť o súhlas s používaním informačnotechnických prostriedkov podľa zákona o ochrane súkromia pred odpočúvaním (zák. č. 166/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov), podávaná prostredníctvom inšpekčnej služby, je podávaná Policajným zborom, a ak je jej vyhovené, informačnotechnický prostriedok je používaný Policajným zborom (§ 2 ods. 2, § 4 ods. 4 naposledy označeného zákona). IV. Riadenie v zmysle § 6 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore ani riadiace vzťahy v rámci ministerstva vnútra sa netýkajú trestno-procesných vzťahov, upravených Trestným poriadkom, v rámci ktorých ide o vzťah vyšetrovateľa a prokurátora (§ 230 a iné Trestného poriadku). V. Okolnosť, že vo veci bol činný policajt ako vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru (§ 10 ods. 8 písm. a, písm. c) Trestného poriadku), aj keď je obvineným príslušníkom policajného zboru, nie je dôvodom na zrušenie rozsudku v odvolacom alebo dovolacom konaní, alebo dôvodom na odmietnutie obžaloby a vrátenie veci prokurátorovi v zmysle § 244 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku. Takým dôvodom však môže byť (samostatne alebo v spojení s inými okolnosťami) konkrétna chyba postupu vyšetrovateľa. VI. Efektívnosť vyšetrovania trestného činu (a teda ani zistenie, resp. obvinenie jeho páchatela) v predsúdnom konaní nie je predmetom súdneho prieskumu a v tejto súvislosti nie je možné zabezpečiť ochranu práv poškodeného prostredníctvom všeobecného súdu, postupom podľa Trestného poriadku. To platí bez ohľadu na možnosť poškodeného obrátiť sa v tomto smere na Ústavný súd Slovenskej republiky alebo na Európsky súd pre ľudské práva.“ Trestnoprávne kolégium Najvyššieho súdu SR v zjednocujúcom stanovisku zdôraznilo, že ide o legálny orgán podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, výkon jeho pôsobnosti (vrátane rozhodovacej činnosti) nebol spochybnený, ani ex post revidovaný. Z uvedeného dôvodu bolo zadržanie žalobcu Inšpekčnou službou Ministerstva vnútra SR dňa 28.3.2017 v súlade so zákonom a dôkaz takto získaný je zákonným dôkazom použiteľným aj v personálnom konaní žalobcu a podlieha vyhodnoteniu podľa § 238 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z. Žalovaný aj prvostupňový orgán verejnej správy sa s týmto dôkazom riadne v ich rozhodnutiach vysporiadali, okrem neho vychádzali aj z iných dôkazov a vyjadrení, ktoré

vyhodnotili jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti podľa § 238 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z. a svoje závery logicky odôvodnili.

49. Žalobca ďalej namietal odňatie možnosti konať pred správnym orgánom, keď nebol upovedomený o výsluchu svedkov a ich výpovede boli vyhotovené vo forme úradných záznamov. Správny súd uvádza, že v administratívnom spise sa nenachádzajú predvolania svedkov, ale úradné záznamy spísané por. Mgr. Marekom Bacharom, práv. Jozefom Štrbáňom, ppráp. Romanom Kovalikom, kpt. Bc. Petrom Lipnickým, pplk. Mgr. Michalom Benkom a hliadkou PMJ OPP PZ v Žiline. V administratívnom spise sa nachádza aj úradný záznam o tom, že žalobca odmietol podpísať žiadosť o dostavenie sa k podaniu vyjadrenia a o nedostavení sa v stanovenom termíne k podaniu vyjadrenia. Forma úradného záznamu je bežnou formou zaznamenania úradného úkonu a spísania jeho priebehu konkrétnou osobou, ktorá sa pri úkone vyskytla. Tak sa stalo aj v predmetnej právnej veci - úradné záznamy boli riadne spísané, založené v administratívnom spise a žalobca mal reálnu možnosť sa s nimi oboznámiť, vyjadriť sa k nim, navrhnúť ich opravu, doplnenie alebo konfrontáciu s osobami, ktoré ich spísali. Napokon, žalobca sa písomne vyjadril k začatiu konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru dňa 19.4.2017 aj k návrhu na prepustenie zo služobného pomeru dňa 23.7.2017 a jeho vyjadrenia vychádzajú aj z úradných záznamov, ktoré sa už v tom čase v administratívnom spise nachádzali. Ak neboli svedkovia predvolávaní na výsluch, nemohol byť o nich žalobca upovedomený. Písomné vyjadrenia, ktoré sú v personálnom konaní prípustné podľa § 238 zákona č. 73/1998 Z.z., mal žalobca možnosť vidieť a vyjadriť sa k nim.

50. Z administratívneho spisu vyplýva, že žalobca bol dňa 8.8.2016 preškolený k ustanoveniam § 17 (služobná prísaha) a § 47 (služobná disciplína) zákona č. 73/1998 Z.z. a dňa 23.8.2016 k nariadeniu ministra vnútra SR o etickom kódexe príslušníka PZ a aj na základe týchto školení si mal byť vedomý svojich povinností ako policajta, a to aj mimo výkonu štátnej služby.

51. Správny súd uvádza, že žalobca tým, že dňa 28.3.2017 viedol motorové vozidlo v čase právoplatného a vykonateľného zákazu činnosti viesť motorové vozidlo, na výzvu príslušníkov PZ (PMJ) sa preukázal prednou stranou služobného preukazu príslušníka PZ, občianskym preukazom a vodičským preukazom svojho brata Igora Vlčáka, a až do identifikácie svojimi nadriadenými tvrdil, že je Igor Vlčák, zvlášť hrubým spôsobom porušil svoju povinnosť vyplývajúcu zo zákona č. 73/1998 Z.z. a jeho § 48 ods. 2 písm. a/, písm. g/, písm. h/; zo zákona č. 8/2009 Z.z. a ustanovení § 4 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. b/, čl. 1 prílohy k nariadeniu ministra vnútra SR č. 3/2002 o etickom kódexe policajtov, s ktorými bol oboznámený. Predmetom posúdenia zostalo splnenie aj druhej podmienky skutkovej podstaty personálneho opatrenia podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z., ktorou je preukázanie, že ponechanie policajta v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitým záujmom štátnej služby. Žalovaný splnenie druhej kumulatívnej podmienky odôvodňoval ujmou na dôslednom dodržiavaní služobnej disciplíny a všeobecne záväzných právnych predpisov všetkými príslušníkmi PZ, na ich čestnosti a na upevňovaní dôvery verejnosti v PZ. Bolo by nezlučiteľné s dôležitými záujmami štátnej služby, aby v služobnom pomere príslušníka PZ zotrval policajta, ktorý sa dopustil vyššie uvedeného konania nezlučiteľného s postavením a úlohami príslušníka PZ. Prípadným akceptovaním hrubého protiprávneho konania žalobcu by vznikla oprávnená obava, že by mohlo dôjsť k zníženiu úrovne disciplíny aj u ostatných policajtov, čo by malo vplyv na znižovanie profesijných a morálnych nárokov pre výkon štátnej služby ostatných príslušníkov PZ, a tým aj na záujem štátnej služby, na svedomitom plnení základných povinností a dôslednom dodržiavaní služobnej disciplíny všetkými príslušníkmi PZ. Už samotné nebezpečenstvo opakovania sa takéhoto správania žalobcu v budúcnosti nedáva záruku toho, žeby sa tieto negatívne vplyvy na čestnosť a disciplinovanosť nepreniesli aj do správania ostatných príslušníkov PZ. Služobná prísaha by zostala len v rovine prázdnej proklamácie bez hlbšieho obsahového naplnenia a bez nutnosti rešpektovania prevzatého záväzku voči štátu, ku ktorému sa každý služobný pomer príslušníka PZ zakladá. Žalovaný sa v napadnutom rozhodnutí dostatočne jasne a zrozumiteľne vysporiadal s kumulatívnym splnením aj druhej podmienky na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ, teda že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

52. Podmienka dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby nie je podmienkou sine qua non, pre ktorú by nemohlo byť meritorne rozhodnuté o prepustení policajta zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 72/1998 Z.z. Služobný úrad môže priamo rozhodnúť o skončení služobného pomeru, ak nie sú kumulatívne splnené podmienky vyplývajúce z § 46 ods. 1 citovaného zákona: (i) policajta je

dôvodne podozrivý, že spáchal trestný čin alebo porušil služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom, (ii) jeho ďalšie ponechanie vo výkone štátnej služby by ohrozovalo dôležitý záujem štátnej služby alebo by ohrozovalo priebeh objasňovania jeho konania. Posúdenie týchto podmienok je na služobnom úrade. U žalobcu bola zjavne splnená len prvá podmienka, a to že bol dôvodne podozrivý, že porušil služobnú prísahu zvlášť hrubým spôsobom alebo že spáchal trestný čin. Služobný úrad nevyhodnotil jeho ďalšie ponechanie vo výkone štátnej služby (až do rozhodnutia o skončení služobného pomeru) ako hrozbu pre priebeh objasňovania jeho konania. Z uvedeného dôvodu správne postupoval a rozhodol priamo o skončení služobného pomeru žalobcu podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. bez toho, aby pred tým žalobcu dočasne pozbavil výkonu štátnej služby.

53. Z preskúmaného rozhodnutia žalovaného je podľa názoru správneho súdu zrejmé, že druhostupňový správny orgán posúdil v medziach zákona v súlade s povolenou voľnou úvahou intenzitu porušenia služobnej prísahy a služobnej povinnosti žalobcu, zaoberal sa aj námietkou žalobcu týkajúcou sa jeho identifikácie, použiteľnosti dôkazov získaných inšpekčnou službou Ministerstva vnútra SR, pričom dospel k záveru, že žalobca svojím konaním naplnil skutkovú podstatu prepustenia podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z.

54. V predmetnej veci bola splnená aj podmienka prerokovania prepustenia žalobcu zo služobného pomeru s odborovým orgánom podľa § 225 ods. 2 písm. c/ zákona č. 73/1998 Z.z., ktorý odporúčal realizovať prepustenie žalobcu zo služobného pomeru.

55. Sumarizujúc správny súd uvádza, že žalovaný riadne zistil skutkový stav vo veci, doplnil dokazovanie listinnými dôkazmi, s ktorými bol žalobca oboznámený, a správne právne vec posúdil. Na základe uvedených skutočností a citovaných právnych predpisov správny súd zamietol žalobu žalobcu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP.

56. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa § 168 SSP a úspešnému žalovanému nepriznal náhradu trov konania, pretože nezistil dôvody, na základe ktorých by bolo možné spravodlivo od žalobcu požadovať ich náhradu. Okrem toho, žalovanému nevznikli ani trovy právneho zastúpenia a disponuje zamestnancami s právnickým vzdelaním, ktorí za neho na súde môžu konať.

57. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote jeden mesiac od jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (písm. a/); ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c/ a d/ (písm. b/); je žalovaným Centrum právnej pomoci (písm. c/).